

tragtet dem paa samme Maade; „thi“ — yttre han — „det bliver heller ikke bekyndtgjort, at Fyrene paa Landet blive tændte, før den Dag, de ere tændte“, og, efterat man har gjort en Nødbemærkning dertil, vedbliver den ærede Minister: „Ja, jeg hører jo nok, at man siger, det er en Feil, men det er en saa rodfæstet Skik og Brug, at der måatte mere fræftige Beviser end de, Udvalget har fremført, for at man skulde forandre det“. Den ærede Minister yttre, fremdeles videre: „saaledes bærer man sig ad over hele Europa og Amerika med. Kun skal jeg indrømme, at der er en eneste Undtagelse, idet jeg har liggende for mig en Bekyndtgjørelse fra Norge, hvori der siges, at et fast Fyr, vel at mærke, vil blive tændt paa den og den Dag, men ellers ere alle Bekyndtgjørelser overeensstemmende deri, at de sige: nu er det tændt“. Den ærede Minister refererer sig derpaa til flere andre Lande, hvor den af ham brugte Fremgangsmaade stemmer overeens med den der gjældende Skik og Brug, og yttre, at han har en heel Bunke Beviser liggende for sig. Vi have nu ikke været saa heldige at see disse Beviser, og da den ærede Minister igjennem Udenrigsministeriet har havt en stor Afgang til at kunne forskaffe sig flige Documenter fra fremmede Lande, har der vistnok været Tid til at faae støttet den Paastand, som han har gjort. Den ærede Minister yttre fremdeles: „Den modsatte Anskuelse er fuldkommen feil, og“ — hedder det fremdeles — „der er ikke een Bekyndtgjørelse, som er skeet, førend Fyret er tændt“. Dernæst henviser den ærede Minister til England, og det vistnok med fuldkommen god Grund, fordi England er Verdens første søfarende Nation, der har det største Antal Fyr, der findes i noget Rige i Verden. For altsaa om muligt at overbevise den ærede Minister om, at vi have Ret, og at han havde taget feil, har det været os magtpaaliggende at samle Oplysninger om, hvorledes man bærer sig ad i andre Lande, ikke fordi vi ville, at gale Skikke i fremmede Lande skulle efterlignes her, men fordi den ærede Minister saa bestemt paaastod, at saaledes var det Skik overalt med Undtagelse af det ene Tilfælde i Norge, og man som Følge deraf ikke har kunnet negte, at den ærede Minister

har kunnet have nogen Anledning, om end en urigtig Anledning, til at bære sig ad, saaledes som han gjorde. Vi ere imidlertid ikke komne til samme Anskuelse, som den ærede Minister med Hensyn til Skik og Brug i andre Lande. Jeg skal ikke driste mig til at meddele det ærede Thing den hele Bunke af Beviser, vi have for vor Anskuelse; men kun efterhaanden, som vi gaae frem, meddele nogle Exempler; de skulle siden alle være til Thingets og den ærede Ministers Tjeneste. Hvad Amerika angaaer, saa er der her 2 Bekyndtgjørelser, den ene om et Fyrskib ved Kep west, hvori man under 15de Juli bekyndtgjør, at en Forandring med dette Fyrskib finder Sted den 15de August; et Fyrskib liggende ved Udløbet af Mississippi, undergaaer ligeledes en Forandring, som bekyndtgjøres den 27de November at skulle finde Sted den 15de Decembris. Den ærede Minister har henviist os til Spanien og Frankrig; men heller ikke af disse Landes Exempel have vi kunnet erfare, at hans Paastand er ganske begrundet. Foruden de Bekyndtgjørelser, jeg her har, er her et Brev fra et Banquierhus i Paris, med hvilket jeg staaer i Forbindelse, og det har svaret Følgende paa et Brev, som jeg paa Udvalgets Begne har tilskrevet det: „Deres Anskuelse med Hensyn til Fyrene er fuldkommen rigtig; dersom De ønske et officielt Document fra Ministeriet for de offentlige Arbejder, skal det blive sendt, naar De vil vente nogle Dage“. Det bestrykes ved flere Bekyndtgjørelser i Frankrig, at Fyrenes Tænding i Forveien er bleven bekyndtgjort, og jeg skal nævne et Par ganske enkelte Exempler. Fyrene paa Cap Grinez og paa Point d'Alpreck bekyndtgjøres i Januari Maaned at skulle tændes den 1ste Juli 1842. Endvidere bekyndtgjør man i Juni 1852, at der er oprettet to nye Fyr ved Indsejlingen til la Rochelle, som skulle tændes den 1ste November. Der er to Bekyndtgjørelser om to faste Fyr ved Gironde, og der er et flydende Fyr ved le banc de Jaillais ved Munden af Gironde, som efter Bekyndtgjørelse af 1ste Juli 1844 skal gjøres færdigt til at tændes først i Aaret 1845. Jeg troer altsaa, at vi have været berettigede til at antage, at med Hensyn til Frankrig er den af os anbefalede Skik usvævlig, indtil vi over-